

Fra Lenvik.

Hr redaktør!

Først og fremst godt nytår for Deres og bladets læsere — og tak for det gamle som gik. Gid det nye bringe glemsel af sorgerne og gid det blive mindre bekymringsfuldt!

Vor bygder, er redaktør, ved aarskiftet fremdeles paa det lave nivaa, som den var for et aar siden; her er fremdeles en trængselens tid for saa mangen familie. Hvilken lammende indflydelse denne stadige kamp mod fattigdommen, med gjæld og skatter har paa selve individernes vilje og virkekraft, er jeg ikke manden til at beskrive, hvorfor jeg bare vil berøre det. Hvad der imidlertid har bragt bygdens befolkning ned i saa elendig økonomisk forfatning, har jeg i flere aar gjort til gjenstand for samtale, saa ofte jeg dertil har havt anledning. Jeg vil faa lov til at referere disse undersøgelser, og tror jeg ikke, at jeg gjør mig skyldig i brud paa god tone, naar jeg naa giver vore offentlige mænds ofte udtalte mening derom. Jeg vil dog reservere mig mod, at anførslerne i alle dele skulde være korrekte eller udførlige nok refereret, kun haaber jeg at have gjengivet hovedindholdet saavidt muligt.

Ordfører handelsmand Bell plejer jevnlig at fremholde, at hvis gaardbrugerne opgav det meste af sin deltagelse i fiskerierne og i væsentlig mon lagde sine kræfter i gaardsdriften — d. v. s. fædriften og dyrkning af rodfrugter, vilde man undgaa den dyre udrustning til og det forholdsvis altfor store forbrug for den enkelte under fiskerierne. Ved arbeide paa jorden vil dennes afkastning stige aar efter aar ved dens skridtvise udvidelse i omfang og forbedrelse.

Lensmand Erlandsen mener, at aarsagen til den daarlige stilling skal være den store gjæld, befolkningen endnu slæber paa, enten, siger han, har befolkningen havt gjæld og under dens inddrivelse bleven ganske ejendomsløse, saa de dels er hensat i fattigdom, dels har maattet begynde fra nyt af med ny gjæld eller og har de gjeld, som er under inddrivelse eller hvis forrentning sluger formeget. Hvorledes er nu befolkningen kommen i saa stor gjeld; jo siger lensmanden, for stor konkurance mellem handelsmændene har bevæget disse til at sætte ud paa folk for at tilvende sig kunder og omsætning. Saa gaar handelsmanden en vakker dag konkurs, saa er der inddrivelse al hans utestaaende ved pantning og auktion — salærer og omkostninger.

Handelsmand Johs. Karlsen mener, som af Bell fremholdt, at bedre jorddyrkning og mindre sjøbruk maa til. Men siger han, dette er ikke nok. For at jordbruget heroppe skal lønne sig maa produkterne behandles paa en tidsmæssig maade. Bedre kreaturstel, fornuftigere fodring, mere rigelig af faa kreaturer, end knap for flere. Mere renlighed og melkens forædling ved igangsættelse af andelssmørmejerier, drevne alene i den tid tilgangen paa melk er rigelig. Selv har han derfor sat sig i spidsen og faaet igang Røgsfjordstrømmens andelsmejeri. Forsøget er vovet, gid det maatte svare til forhaabningerne!

Mange af gaardbrugerne, som f. ex. Anders Bull Bukskin, mener, at jordbruget ikke lønner sig, og at man er bedst tjent med saa lidet brug som muligt — paa et par kjør. Grunden til at jordbruget ikke lønner sig siger han, — jeg tror, jeg har forstaaet ham ret, — er, at arbeidsomkostningerne (tjenerløn) og skatterne bliver for store ved et større brug. Udstyret til fiskerierne er nu saa kostbart og fordringerne til det saa store,

at det ofte sluger storparten af fortjenesten. Af denne grund er indtægten bleven liden og som følge deraf har folket kommet i gjæld og gaaet tilbage i økonomisk retning.

Som De ser hr. redaktør, ser enhver stillingen an fra sit standpunkt. Dette er vel en direkte følge af, at den, som har skoen paa, kjender, hvor den trykker. Det er vistnok rigtigt baade det ene og det an det — aarsagerne er, tænker jeg legio. Men saa daarlig som stillingen nu er, bør den kræve hver mands fulde øje; udstrakt sparsommelighed maa først og fremst til i alle retninger i drift som i forbrug. Tag aller mindst muligt paa borg, thi det er vexler paa den usikre fremtid; dernæst ikke formegen vedhængen ved gammel slendrian paa jordbrugets omraade; mere aktsomhed paa arbeider i hjemmet dvs. husflid og haveyrkning, Men hvorfra eller hvorledes skal gennemførelsen komme? Jo, jeg tror gennem bedre oplysning. Gjennem skolen? Ja, den ogsaa, særlig i hensende til kvinderne.

Lenvik i januar 1895.

Sirius.